ANUL I — NUMARUL 19

6 PAGINI

25 Decemvrie 1942

„VICTORIA" apare Duminica

REDACȚIA
Compania Propagandă M. C. G. a Armatei de Uscat

DESEN-ZINCO-TIPAR
Secția Geografică a Frontului de Răsărit

VICTORIA

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

> Oriunde trăește un suflet curat acolo este un altar al Dumnezeirii.
>
> *Mareșal Antonescu*

INCHINARE M. S. REGELUI

România a încrustat pe răbojul vremii la 6 Septembrie 1940 începutul de vremi noi.

Pe tron, spre care poporul român își îndreaptă gândul cu smerenie în cuvintele lui bune și cu încredere în ceasuri de cumpănă, străjuește de atunci M. S. Regele Mihai I, tânăr, voinic, iubitor și înțelegător, așa cum Il vісаm de mult, așa cum L-au închipuit baladele și poveștile noastre populare: Un Făt Frumos crescut pe plaiurile noastre binecuvântate, în cântecul doinelor noastre de vitejie și de dor.

Crescând cu noi, înconjurat de iubirea și iubirea înaintașilor noștri vrednici de ascultare, și, împărțindu-și ceasurile de învățătură și de grije părintească cu camarazi din toate straturile sociale, M. S. Regele Mihai I cunoaște năzuințele și sufletul neamului nostru în lumina lor adevărată.

Vorbește puțin Regele nostru, dar vorba Ii este plină de adevăr, de credință și de înțelepciune, iar inima Ii este închinată în întregime Țării și Armatei.

De când suntem înclestați în lupta contra bolșevicilor, Măria Sa nu scapă o ocazie să meargă pe front, să împartă daruri, îmbărbătează și mărește încrederea în victorie.

Fiind cel mai tânăr Rege din Europa, Măria Sa e privit cu încredere și simpatie și de celelalte națiuni, iar poporul Român Il venerează pentru hotărîrea și puterea de sacrificiu cu care a luat în mâini, într'un ceas de mare cumpănă, frânele Țării, pe care o conduce cu dragoste și cu pricepere pe drum de biruință și de glorie.

Acum, în pragul Anului Nou, se ridică cu întregul popor Român și noi toți luptătorii de pe front să închinăm cel dintâi și cel mai bun gând al nostru pentru sănătatea, fericirea, strălucirea și victoria M. S. Regelui Mihai I, care este pavăza și simbolul vredniciei și speranței neamului nostru.

De ce luptăm, așa departe

La 22 Iunie 1941 am început lupta pentru eliberarea Basarabiei și Bucovinei robite de bolșevici samavolnic și cu o brutalitate fără seamăn. Un teritoriu de 50.762 km. p., cu o populație de 3.776.000 locuitori ce a fost răpit și ni s'a impus să-l părăsim în patru zile sub presiunea întregei urgii de tancuri și a cavaleriei rusești, concentrate toate numai împotriva noastră. Din fericire, această situație nu a durat mult, pentrucă peste un an, Armata română a pornit lupta împotriva cotropitorului sălbatec, sub sceptrul M. S. Regelui Mihai I și conducerea Domnului Mareșal Antonescu, recâștigând cu sabia, numai într'o lună de zile, tot ceiace ni se smulsese prin silnicie.

Dar inamicul nu a fost încă sdrobit. El se pregătise să năvălească asupra întregei Europe. Ceiace luase dela noi, dela Finlanda, dela Poloni și Tările Baltice, nu erau decât bazele de plecare pentru acțiunea lui diabolică.

Insă Dumnezeu nu a lăsat să se îndeplinească pofta sălbatecă a lui Stalin. Puterile Axei, la care ne-am alăturat cu hotarîre, simțind pregătirile bolșevicilor, le-au luat-o înainte.

Și, așa cum am luptat altădată împotriva năvălirilor barbare, avem acum datoria să luptăm împotriva bolșevicilor și evreilor.

Rusia, sub toate formele de guvernământ, a fost pentru noi totdeauna o amenințare permanentă.

Armata lor cotropitoare am împins-o departe de hotarul nostru, dar nu am strivit-o încă.

Pentru liniștea și siguranța viitoare a Neamului Românesc, trebue să ducem lupta oriunde, s'ar mai găsi un picior de soldat bolșevic, până la nimicirea lor definitivă.

Căci, dacă am înceta urmărirea lor, înainte de a-i sdrobi până la unul, ei și-ar putea reface elementele de luptă și ar porni din nou împotriva noastră.

Deaceia trebue să urmărim acum armatele lui Stalin, până în vizuina lor și să le distrugem, odată cu toate mijloacele lor de înarmare și refacere, oricât de departe ar încerca să se mai retragă.

Nu avem nimic de împărțit cu poporul rusesc, — dupăce ne-am luat ce este al nostru — dar, nu mai putem tolera lângă hotarul țării, un Stat fără Biserică, fără drept de proprietate, fără lege și familie!

Pentru siguranța familiilor noastre, pentru liniștea și pacea copiilor noștri, pentru păstrarea crucilor de pe mormintele părinților și strămoșilor noștri, trebue să punem hotar sigur și liniștit la Răsăritul Țării.

Nu trebue să ne înduioșeze depărtarea de cămin, ci să ne încordăm puterile, să ducem,

(Continuare în pagina II-a)

MAREȘALUL ANTONESCU, Nădejdea Țării

Din când în când, un popor își întruchipează întreaga lui energie creatoare și toată înțelepciunea într'un singur om, care devine astfel atât expresia zbuciumărilor lui trecute, cât și nădejdea aspirațiilor viitoare.

Astfel au strălucit în trecutul nostru, voevozi ca Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul, desrobitori ca Avram Iancu și Tudor Vladimirescu, profeți și cultori ca Șincai, Heliade și Eminescu, și în sfârșit, dela 6 Septembrie 1940 încoace, un Conducător al destinelor neamului ca Mareșalul Antonescu. El a răsărit deodată ca un soare luminos în mijlocul întunericului și al prăvălirii ce domnea atunci în țară, arătându-ne tuturor drumul către cinste, dreptate și dragoste de țară.

Militar desăvârșit, el a știut să redea țării și armatei, gloria și onoarea voevodală; Român întreg, și-a închinat toată puterea de muncă și creație pentru binele acestui neam; conducător de țară, a înfăptuit toate făgăduințele cu care se legase.

Astăzi, Mareșalul nostru e singura nădejde către care se îndreaptă toate vrerile noastre și icoana căreia se închină cu evlavie un neam mântuit, smuls de pe marginea prăpăstiei.

Mâine, când cronicarul vremii va însemna evenimentele din acest timp, la capitolul rezervat românilor va scrie astfel: „Armata Română, condusă de Mareșalul Ion Antonescu — omul providențial pe care destinul l'a hărăzit poporului românesc în acea vreme — a străbătut în marș nestăvilit și biruitor, până dincolo de Volga și peste crestele Caucazului".

Această însemnare, va constitui cel mai frumos certificat cu care România tânără a Mareșalului Antonescu va intra pentru totdeauna în istorie și în eternitate.

VICTORIA

Mulțumire pentru „Darul Ostașului"

Elevei Victoria Vâlcu
și tuturor semenelor ei

La tine, fată, n'am gândit
nici te știam, de fel,
Când tu de mult gândeai la noi,
la mine și la el.
In seara verii împletind
ciorapi și la flanel,
Ședeai cu fetele lucrând
pentru ostași, cu zel.
Dar, iată iarna a venit,
cu ea frig, și'ngheț
Și astăzi darul tău iubit
e scump și fără preț.
Pe vre-un ostaș necunoscut
departe în război,
Cu darul tău tu l-ai scăpat
de griji și de nevoi.
Ca mine așa mulți se gândesc
și-ți zic, sigur, în gând
O mulțumire pentru dar,
cu sufletul râzând.
Cu trupul bine încălzit
vo'nvinge iarna grea,
Pân'ce din nou un răsărit
ni se va deschidea.
Și-atunci veni-vom înapoi
voinici și teferi toții
Cu mulțumire către voi
vor fi și strănepoții.
In veac când se va mai citi
despre acest războiu,
Pe tine te vor pomeni cu „Darul
pentru Eroi".

JOACHIM HANS WALTEN

Adevărat!

— „Ana, ai spălat peștele înainte de a-l prăji?".

„Nu, cucoană, de ce-aș fi spălat un animal care trăește numai în apă?!".

ROSTUL NOSTRU

Popoarele care știu să înfrângă vitregia vremurilor, impunându-și voința de a trăi prin vrednicia fiilor lor, sunt hărăzite să dăinuiască și să joace în omenire roluri de mare însemnătate.

Un splendid exemplu istoric este însăși neamul nostru, care cu tot trecutul său zbuciumat, a rămas neclintit ca o stâncă de granit.

Iar dacă cercetăm trecutul istoriei noastre, ne întrebăm cum a mai putut rămâne, în acest colțișor latin, piatră pe piatră și cum de a mai putut dăinui, înfruntând furtunile veacurilor trecute?!

Cum de nu ne-am înecat în puhoiul atâtor hoarde năvalnice, care s'au revărsat pustiind în urma lor totul și cum de a mai putut scăpa de cotropirea hrăpăreților nesățioși, binecuvântatul pământ strămoșesc?

Am scăpat, pentru că falnicul nostru popor a știut să-și croiască cu sabia drumul de libertate și onoare, luptând pentru existența și independența lui, cât și pentru salvarea creștinătății și a civilizației europene, oprind ca un stăvilar valurile pustiitorilor necrutători.

Și, nu ne-am împăunat niciodată cu alesele noastre virtuți. Am lăsat să vorbească numai faptele noastre.

Astăzi, urmăm aceiaș cale de cinste, modestie și sobrietate, virtuți sădite în ființa Neamului Românesc de strămoșii noștri daco-romani, lăsând pe alții să bată monedă falșă prin trâmbiță și tobă, căci jertfa și vitejia nu vor fi niciând înlocuite prin laudă deșartă.

Totuși, e timpul când nu ne mai este îngăduită tăcerea, mai ales când prin ea se creiază aprecieri falșe pentru ființa noastră.

E nevoie deci, ca, pentru imortalizarea evenimentelor la care participăm, să folosim, pentru sublinierea virtuților noastre și pentru documentarea generațiilor ce vor veni, toate mijloacele technice moderne de conducere și susținere a unui războiu și cu ajutorul lor să evidențiem calitățile fără de seamăn ale ostașilor noștri.

Această menire revine tocmai propagandei, care are datoria sfântă să pună în lumină adevărată și strălucitoare, minunatele noastre calități sufletești și dârzenia cu care luptătorii români știu să-și apere libertatea, credința și hotarele Țării. Tot propagandei îi revine rolul să scoată în lumină aspirațiunile și drepturile Neamului nostru.

Elemente special pregătite, sunt astăzi pe câmpul de onoare, cu misiunea ca, de acolo, din primele linii, din aspra încleștare cu dușmanul, să eternizeze prin scris și prin fotografii clipa faptelor de arme săvârșite de mândra și vrednica noastră Armată.

După cum straturile de aer aduc pământului bogăția căldurii și luminii soarelui, tot așa noi — camarazii din Compania de Propagandă — încălzim și întărim sufletul Țării și al celor dragi lăsați acasă, prin descrierea faptelor de vitejie legendară ale ostașilor noștri, cristalizând în reportagii scrise cu exactitate, momente din vâltoarea luptelor, fixând în imagini fotografice și cinematografice adevăruri de netăgăduit, reporterii de toate categoriile, sunt ei înșiși luptători, căci culegerea acestor documente pentru cronica de mâine se face în primele linii și în toiul luptelor.

Datele pe care le strângem au, pe de o parte, menirea de a consacra virtuțile și vitejia armatei noastre, iar pe de alta de a pregăti realizarea îndeplinirii drepturilor noastre firești: reîntregirea hotarelor noastre etnice și înmănuncherea tuturor Românilor sub sceptrul aceluiaș Suveran.

Pentru înfăptuirea acestei misiuni, ostașii camarazi din Compania de Propagandă vor ști să folosească condeiul și arma cu aceiaș energie, cu acelaș entuziasm și aceiaș credință ca și voi, scumpi ostași.

Cu credința sănătoasă a Neamului nostru, cu virtuțile noastre strămoșești, cu deplină încredere în victoria finală și în dreptatea cauzei noastre sfinte, să pășim cu tot avântul în Noul An către VICTORIE.

Lt.-Col. C. MIHAESCU-JIANU
C-dtul Comp. Propagandă Z. O.

DE CE LUPTAM AȘA DEPARTE

(Urmare din pagina 1-a)

mai repede, lupta până la capăt, pentru ca urmașii noștri să nu fie obligați să pună din nou mâna pe arme peste 10—20 de ani.

Un războiu nu este niciodată o acțiune fără sacrificii. Dar, care e părintele care să nu-și dea bucuros viața pentru a-și salva copiii!

...

In satele noastre, dangătul dulce al clopotelor din turla bisericuțelor cheamă în aceste zile de sărbătoare lumea la biserică.

Copilașii și nepoții noștrii se îndreaptă cu pași voioși, în hăinuțe curate, să se împărtășească.

Seara vor umbla cu Moș Ajunul, cu Steaua, cu Colinda și Plugușorul, așa cum am făcut și noi la vremea noastră.

Ei ne poartă în gândurile și în inima lor caldă și curată!

... La mulți, dintre cei mai mici, de dorul nostru, venind dela „Sorcovă", li se va fi furișând o lacrimă, peste obrăjorul împuns de ger... Și, de-i întreabă mama de ce au plâns, vor arunca vina pe frig... Dar, mama nu-i va crede!

...

Suntem departe — e adevărat — dar suntem pentru liniștea, pentru tihna, pentru viitorul și pentru pacea și fericirea lor, a tuturor celor dragi și scumpi și a Națiunii Române întregi.

SFATURI PRACTICE, IN LIPSA MEDICULUI

In viața de front sau de cantonament în condițiuni cu totul speciale când primul ajutor medical chiar se găsește departe, este bine a se cunoaște unele mijloace simple și destul de folositoare, cari să poată face posibilă o așteptare de câteva ore sau chiar o zi întreagă.

Voi începe cu cele mai actuale pentru anotimpul în care ne găsim și pentru vremea de războiu.

IN CAZ DE DEGERATURA

Bolnavul nu va fi dus la căldură atunci când va fi găsit cu mâinile sau fața înghețată. Părțile degerate se vor fricționa bine cu zăpadă (dacă există), până ce se va observa că sângele începe să năpădească acolo unde pielea se albise, luând culoarea sidefului.

Se va trece apoi la apă cât mai rece și treptat-treptat, în curs de câteva ceasuri temperatura apei va fi ridicată (turnând apă mai caldă) în băi prelungite, continuând fricțiunile ușoare. Dacă se găsește prin apropiere ulei sau grăsime, este bine ca locul să fie uns. Mult mai bine este să se ungă locul degerat cu petrol.

Bolnavului i se vor da băuturi fierbinți sau alcoolice. In cazul degeraturilor ușoare la picioare, timp de 2—3 zile se va evita încălțămintea tare sau strâmtă. La degeraturile mai grave, va hotărî medicul.

Când se va observa, că locul degerat începe să se învinețească, se va căuta cât mai repede posibil ca să ducă bolnavul la spitalul cel mai apropiat.

PENTRU A SE FERI DE FRIG ȘI DEGERATURI

Fața, mâinile și picioarele, cele mai expuse la degerături, se vor unge cu o grăsime oarecare. De preferat vaselină, dar în lipsa ei se poate întrebuința chiar și untul proaspăt sau untura din cutiile de conserve.

Peste ciorap, piciorul se va înfășura în hârtie (de ziar), care nu lasă frigul să pătrundă, păstrând mult timp căldura din casă. Să nu se întrebuințeze încălțăminte sau îmbrăcăminte strâmtă. Oricât ar fi de groasă o îmbrăcăminte, dacă este prea strânsă pe corp, oprește sângele să circule în voe și frigul se va face simțit.

Dr. G. I. C.

IN AJUNUL CRACIUNULUI

Cum scăpase paharul din mână nu-și putea da seama. Il luase plin cu apă, să-l bea; dar degetele lui slăbite se vede că nu-l putuse ține, îi lunecă din mână și se sfărâmă de podele în mii de așchii sticloase. Nepoata Elenuța auzi vuietul din a treia odaie, veni ca o furtună:

— Așa, iar îmi strici lucrurile! pentru asta te țiu, pentru asta te hrănesc? să ieși să fugi din casa mea netrebnicule!

Bătrânul însă rămase pironit locului, cu ochii țintiți la sfărâmăturile de sticlă.

Glasul răsări mai ascuțit, mai furios:

— Așa, îmi faci în ciudă? Pieî din ochii mei! Și pumnii mici, dar repezi, cădeau ca o grindină pe spatele bătrânului, care o luă, speriat, spre ușă:

— Iartă-mă, fetiță.

— Nu te iert, fugi... să nu-mi mai vii, nu... să nu te mai văd.

Furioasă că bătrânul mergea prea încet, îl îmbrâncea dânsa spre ușe. Glasul slab se auzi jalnic:

— Iartă-mă fetiță, mă duc, n'o să mă mai întorc, numai iartă-mă.

Bătrânul se trezi afară buimăcit în pragul bucătăriei. Se duse de-și luă boccelușa cu mărunțișuri și tabacherea și zgribulit o luă pe după casă și ieși pe portiță, deschizând-o încet, să nu scârție. In urma lui străbătu schelălăitul unui câine, și în aceiași vreme ușa dela sală se deschise, și glasul lui ascuțit tăia liniștea uliței:

— Ia-ți și javra, plecați amândoi.

Cățelușul se asvârli cu desnădejde și veni scâncind lângă stăpânul ce-l uitase.

Ușa se închise în zăngănitul geamlâcului, și bătrânul rămase în mijlocul uliței tăcute și întunecoase. Ningea. Fulgii se scoborau ușor, de abia se zăreau, dar le simția lunecarea rece pe obraz. Incotro să apuce? La cine?

... Grigore Lupu trăise o viață întreagă de neliniște, de muncă și de neînțelegere cu o ființă care nu-l iubise niciodată. Pricepuse aceasta a doua zi după cununie; a doua zi și încă prea târziu! Cum și-ar mai fi amintit copilăria, cei câțiva ani de mulțumire, ascunși sub greutatea celor cincizeci ani de trudă! Muncea, nevasta cheltuia; strângea, dânsa risipea — risipă și în fapt, și în vorbă. Vai, glasul acela ascuțit ce-i destrămase auzul! Și când a murit și dânsa, îi murise și puterea. Bătrân, aproape sărac ce-i rămăsese de făcut? Copii n'avea, fratele și sora îi murise. Luă binișor cele câteva părăluțe ținute ascunse, și le puse în mâna nepoatei lui.

— Iată, ți le dau pe toate, tot ce am. Ia și lucrușoarele din casă. Numai să-mi dai un colț de odihnă în casa ta. Ești văduvă, nici tu n'ai pe nimeni, ți-oiu fi eu tată".

Au trecut doi ani într'o liniște senină. Anii cei mai frumoși din viața lui. Ce fericit era, când se ducea seara la școală să-și aducă nepoțeii, cei doi băieței care-l iubeau și-i ascultau poveștile. Le purta și geanta cu cărți. Parcă mai întinerise. Și nu cerea nimic: în toată casa prindea un colț de odaie și altul de masă. Mânca puțin, să aibă mai mult băiețeii; se scula dimineața, să pregătească ceaiul sau cafeaua băiețeilor; se culca târziu ca să adoarmă cu poveștile lui, băiețeii.

In pacea aceasta trăise numai doi ani. Dar bătrânețea își are pentru cei ce-o privesc, neplăcerile ei. Cât de sgâriat răsună tusea unui bătrân, și cum îți aduce, Doamne, aminte că va veni și pentru tine vremea horcăielelor obosite, înfundate, ieșite ca dintr'un mormânt! Și fumul țigării mototolite între degetele îngălbenite și slabe, cum își împrăștie rotocoalele de fum ce-ți îneacă sufletul! Nepoatei i se părea acuma că bătrânul îi ia din tinerețe, că fumul țigărilor lui îi fura din frăgezime. La fiecare clipă, vaiete și suspine. Nu se sătura. Cine-l pusese să-i dea banii! Dar nici pentru câțiva gologani n'avea să se chinuiască toată viața, n'avea să-și închidă aerul odăilor și să știrbească din sănătatea copiilor ei.

In curând nu-l mai putea răbda, tot ce făcea dânsul, ei i se părea că face rău, că răul îl făptuește într'adins. Cuvintele grele nu ținură vreme lungă, se schimbară repede în ocări; din odaia unde dormea, îi mutase patul în sală, din sală în sălița de din dos și în urmă la bucătărie. La bucătărie să hrănească, la bucătărie să mănânce. Intre timp a trebuit să care apă; și de atunci a purtat într'una cofele dela bucătărie la fântână. Nenorocul îl păștea: sparse o farfurie, și întâia dată luă o palmă. S'a dus și a umblat ulițele, era în toiul verii, două zile, și într'o seară l-au găsit băieții și l-au adus înapoi acasă. In urmă a mâncat multe bătăi, de multe ori a pornit să nu se mai întoarcă. Dar dorul de copii l-a adus; de dragul lor îndura toate...

(Continuare în pagina V-a)

SITUAȚIA MILITARĂ

BIRUINȚELE DIN ANUL 1942 NE DESCHID DRUM SPRE VICTORIA FINALĂ

Cu anul 1942 la sfârșit o fază importantă a luptei pe care o ducem contra bolșevismului cotropitor. A fost un an de lupte grele și de biruințe hotărîtoare pe toate fronturile. Armatele Axei au dovedit încă în cursul acestui an puterea lor militară și morală, credința în biruința și puterea lor sufletească.

Să trecem în revistă etapele anului an. Să cântărim greutatea biruințelor noastre, pentru a ne da seama de importanța lor cu privire la victoria finală, care nu poate fi decât a noastră.

Sovieticii sunt la capătul puterilor

La sfârșitul anului 1941, se știa că ofensiva germană, care se oprise din cauza iernii, va porni din nou în primăvara lui 1942, ca o furtună asupra armatelor bolșevice. Pentru a împiedica acest pericol mortal, Stalin a concentrat toate forțele, lansând disperata sa contra-ofensivă de iarnă. Armata roșie a încercat să străpungă pozițiile germane și aliate, în numeroase sectoare. Dar speranțele Moscovei, Londrei și Washingtonului au fost zadarnice. Ofensiva sovietică din iarna anului 1942 s'a prăbușit în fața liniilor noastre, datorită eroismului neînfrânt al soldaților Axei și a conducerii superioare a comandanților forțelor germane.

Venind primăvara, a sosit ora în care armatele aliate și-au reluat cuvântul. Bătăliile dela Kertsch, Charkov și Sevastopol, sunt primele etape ale anului trecut. Cu un avânt neașteptat, trupele noastre pornesc la atacul cel mare. In baza loviturii, în sectorul de sud al frontului de Est, a intrat în mișcare. Cu o rapiditate fulgerătoare a fost ocupat orașul Woronesh, pivotul acestei ofensive. Cu aceiași rapiditate atacul dus de trupele germane, române, italiene și slovace, se înfige în frontul bolșevic, spărgându-l prin trecerea Donețului și a Donului, și pornind pe înainte în direcția Stalingradului și Caucazului. Armatele lui Timoșenko au fost astfel separate în două și'n cea mai mare parte nimicite. Ca un val uriaș, ofensiva a cuprins în câteva săptămâni un teritoriu de două ori mai mare decât suprafața Germaniei.

Postul de radio Berlin preciza că dela 20 Noembrie la 20 Decembrie a. c. bolșevicii au pierdut 3.933 tancuri, așa că și ofensiva lor din această iarnă a fost paralizată după acum.

Astfel ofensiva anului 1942 a dus la rezultate catastrofale pentru dușmanii noștri, aducând Uniunea Sovietică în pragul pieirii. Iată câteva cifre care oglindesc însemnătatea succeselor Axei.

Dela începutul războiului Uniunea sovietică a pierdut, odată cu teritoriile sale cele mai bogate, mai mult de 90 milioane locuitori. La cele 90 de milioane se mai adaugă pierderile în morți, răniți și prizonieri, circa 14 milioane oameni. Astfel că Uniunea sovietică a pierdut peste 100 milioane oameni, adică ceva mai mult decât jumătate din întreaga ei populație.

Dar ce este și mai grav pentru ei și îmbucurător pentru noi, e faptul că Sovietele au pierdut peste două treimi din posibilitățile lor de aprovizionare cu carne, pâine, zahăr, etc.

Teritoriile cele mai producătoare — Ucraina, regiunea dintre Doneț, Don și Volga, Crimeia și părțile ocupate până acum în Caucaz — se află în mâinile aliaților noștri. Pierderile în producția de minereu de fier și cărbuni, se apropie de 70 la sută, la minereul de mangan este de 90 la sută, iar producția sovietică de oțel se află într'o criză catastrofală.

Totodată este primejduită și 90 la sută din producția sovietică de petrol, transportul petrolului din Caucaz pe Volga și pe liniile ferate fiind astăzi aproape imposibil, ceeace pune în stare de paralizie armata și aviația sovietică.

Ofensiva pe mare

La succesele obținute în Rusia, în cursul anului 1942, se adaugă marile succese ale submarinelor, flotelor și aviației puterilor pactului tripartit. Ofensiva pe mare este tot atât de categorică ca și aceia împotriva bolșevismului.

Submarinele germane și forțele navale japoneze au dus împreună cu aviația, în anul acesta, o ofensivă de proporții necunoscute până acum. Bilanțul acestei acțiuni întrece toate așteptările noastre și toate închipuirile inamicului.

Singure submarinele germane au scufundat numai anul acesta în 11 luni, 7.930.000 tone.

* * *

Anul 1942 ne-a adus aproape de încheierea socotelilor cu dictatorul dela Moscova. Armata sovietică suferă de pe acum crize serioase de hrană, din cauza lipsurilor de materii prime. Frontul al doilea, încercat la Dieppe nu a reușit, iar invazia din Africa franceză nu poate înșela pe nimeni de faptul că a fost un „surogat" născut din dorința de a avea „succese" cu orice preț, pentrucă acolo nu era nici o armată care să se opună. Această invazie va rămâne fără importanță pentru desfășurarea războiului. Ofensiva submarinelor va rosti, împreună cu contra măsurile forțate ale Axei, ultimul cuvânt și în această încercare a democrațiilor de a împiedica soarta mării.

Ce va aduce anul 1943

Anul 1942 se încheie cu un bilanț, care arată că împreună cu aliații am fost biruitori. Victoriile soldaților noștri pe uscat și pe mare, vor fi trecute în cartea istoriei cu litere strălucitoare, pe când „succesele" vrăjmașilor noștri vor rămâne trecătoare. Da, a fost un an victorios. S'a înfăptuit în cursul anului încheiat o parte esențială din programul care ne va aduce biruința finală.

In timp ce adversarii noștri suferă criza de materii prime, puterile pactului tripartit au la dispoziția lor toate materiile prime ale Europei, până la Volga și ale Asiei de răsărit, pe care au cucerit-o japonezii.

Situația strategică a puterilor pactului tripartit s'a îmbunătățit în anul 1942. Stăpânim astăzi pozițiile din care armatele noastre pot porni la ofensiva decisivă. Europa întreagă a devenit o fortificație care nu mai poate fi cucerită și care servește ca o bază ideală pentru organizarea unei lumi bazată pe dreptate și omenie.

Acestea sunt rezultatele anului 1942.

Incheiem un an de victorie și intrăm într'un an nou care — aceasta este convingerea noastră — va aduce cu sine biruința definitivă.

CHEMARE

De aici din poarta Răsăritului îndepărtat,
Iți auzim mereu chemarea ta, Ardeale subjugat,
Dar ceasul sfânt va da semnalul sunând,
Iar noi vom pedepsi dușmanii rând pe rând,
De veacuri tu îți făurești gând din an în an,
O sfântă mucenie ca și pe Cloșca și Crișan,
Pe Horia ce'n vechi decenii a stat cu spada'n mână,
Prin sânge neprecupețit, vom merge spre gloria străbună,
Vom urca din nou cum știm să ne străjuim hotarul,
Pe urma lui Mihai Oșteanul, urmași de Mareșalul.

Jand. Serg. Major N. ROMAN

Horia, Cloșca și Crișan, martirii dela 1784

Scrisoare pentru Puiu

Copilul meu, îți scriu din depărtare
Aceste rânduri scumpe dela mine,
De peste „Nistru" și din alte țări,
Iar gândul meu e pururea la tine.

Acum e frig și — afară ninge'ntruna;
Tu poate stai în casă lângă Mama ta,
In alintarea darului ei, cea bună,
Spunându-ți, că „tătâcul" tău nu te-a uita.

Iți va aduce vestea minunată
Că s'a născut cândva copilul blând, Isus,
Iar Steaua Sfântă care ți s'arată
E pentru mântuirea celor ce s'au dus...

Și vor veni colindători la fereastră!
Cu „dalbe flori" sau un colind de „Moș Ajun",
Mușcata verde va'nflori în glastră
Ca — în alte vremi, cu „Steaua" și cu „Moș Crăciun".

Mămița nu-ți va mai fi gânditoare
Și nici nu va mai plânge tot mereu,
Căci atunci va fi o mare sărbătoare,
Eu m'oi întoarce iar în satul meu.

Subof. Adm. CĂLIN IONEL

Adevărul și Minciuna

Lupta între lumină și întuneric, între adevăr și minciună a dominat omenirea dela începutul ei. Dacă studiem istoria popoarelor constatăm că ea conține diferite forme ale acestei lupte între principiul binelui și principiul răului. Expresia cea mai simbolică a găsit-o această luptă în domeniul credinței.

Lumânările aprinse în seara Crăciunului vor să ne înfățișeze triumful luminei asupra întunericului, adică biruința adevărului asupra minciunei. Sărbătorirea Crăciunului, nașterea și triumful luminei, ne îndeamnă astfel la continuarea luptei împotriva răului și ne dă în fiecare an din nou puterea sufletească pentru ducerea acestei lupte.

Războiul pe care-l ducem împotriva bolșevismului nu este altceva decât o luptă împotriva minciunei. Luptăm azi nu numai pentru victoria intereselor noastre, ci ne simțim în primul rând ostașii unei idei, care a înscris pe steagul ei adevărul și dreptatea. Vrem să terminăm prin sacrificiile și victoria noastră pentru totdeauna atât stăpânirea iudaismului cât și influența sa otrăvitoare asupra traiului popoarelor. Minciuna este în mâinile dușmanilor noștri o armă josnică cu care au otrăvit decenii întregi viața politică și comercială a lumii. Câtă nefericire a adus această armă asupra popoarelor lumii! Impotriva ei noi am pornit la luptă!

Ne găsim azi într'un război pe viață și pe moarte. Războiul acesta ne-a fost declarat din partea iudaismului internațional, care stăpânește bursele engleze și americane

(Continuare în pagina IV-a)

POŞTA REDACŢIEI

— *Teodor Pungă*, e rugat să ne trimită adresa şi urmarea la aventurile lui Glumici pe front.

— Plut. major *Partenie Petre*, poezia *„Doi ostaşi şi-un ideal"* apare într'un număr viitor.

— Serg. *Ursu Victor*, revezi „Aşa te-aş pedepsi Staline"! şi retrimite-o. Are unele părţi bune.

— Serg. *Bălutescu Călin*, publicăm poezia „Nalcicul" în numărul viitor.

— Fruntaş *Levaşon*, zis Gambrinus, din 13 Dorobanţi, roagă un camarad să-ţi scrie cu cerneală, sau la maşină.

— Rugăm pe colaboratorii noştri ocazionali să ne scrie cât mai clar şi numai pe o singură faţă a scrisorii sau manuscriselor.

— Nu facem abonamente la „Victoria".

Ştiri şi Fapte

Ministerul de Finanţe comunică următoarele: Pentru a da putinţa gospodarilor din satele noastre să-şi procure încălţămintea trebuincioasă, Ministerul Economiei Naţionale a aprobat ca, toate pieile provenite din jupuirea porcilor tăiaţi în gospodărie să fie întrebuinţate de fiecare gospodar, la facerea încălţămintei de care au nevoie. Tăbăcirea acestor piei se poate face fie direct la tăbăcar fie prin centrele de colectare O.R.A.P.

*

Toţi reformaţii, scutiţii şi cei declaraţi improprii de serviciul militar aparţinând contingentelor 1915. 1944 vor fi revizuiţi.

Cei găsiţi buni vor fi obligaţi de astădată să-şi satisfacă integral obligaţiile militare.

Cei găsiţi buni vor fi de îndată repartizaţi la serviciu.

* * *

Incă de pe acum s'au luat dispoziţii relativ la campaniile de însămânţări de primăvară.

In acest scop s'a destinat un fond de o jumătate miliard lei.

Situaţia agricolă se menţine foarte favorabil în şesul Dunării, în Banat şi sudul Basarabiei. Grânele însămânţate vegetează bine. Restul ţării e acoperit cu zăpadă; sub zăpadă grâul încolţeşte, iar pe alocuri a răsărit.

* * *

Sfântul Sinod întrunit recent a hotărît să nu se mai aprobe recăsătoriile preoţilor.

Deasemeni vor fi îndepărtaţi clericii din Basarabia cari şi-au lepădat misiunea în timpul ocupaţiei bolşevice.

S'a mai hotărît să nu se oficieze căsătorii între minori.

Sfânta Scriptură va fi tipărită din nou în alte 10.000 exemplare.

* * *

Preţul cărnei de vacă a fost din nou eftenit în Capitală.

Se va face şi în restul ţării o revizuire a preţului

„VICTORIA"

ureează cetitorilor şi tuturor Ostaşilor, un an îmbelşugat, sănătate, fericire şi isbândă

S'a îmbunătăţit pâinea

Subsecretarul de Stat al aprovizionării a avut faţă de micii brutari multe îngăduinţe. Constatând însă că mulţi dintre ei n'au înţeles să se poarte aşa cum ne impune vremea de războiu, a procedat la închiderea câtorva mici brutării din Capitală şi din restul ţării.

Resultatul imediat a fost că s'a constatat că toţi brutarii atât cei mari cât şi cei mici au pus mai multă grijă şi omenie la fabricarea pâinii a cărei calitate s'a îmbunătăţit simţitor. Ministerul vă urmări şi va ajuta să se menţină o calitate cât mai bună a pâinei.

Adevărul şi Minciuna

(Urmare din pagina II-a)

şi care, prin alianţa cu bolşevismul încearcă să ne aducă sub jugul său. Pentru acest scop diplomaţia şi propaganda inamică întrebuinţează orice mijloc, având ca bază întotdeauna minciuna. Niciodată în istoria popoarelor minciuna n'a fost aşa de neruşinat folosită ca astăzi din partea duşmanilor noştri. Dar, cum soarele triumfă întotdeauna asupra întunericului, aşa vom birui şi noi.

Noi suntem reprezentanţii şi ostaşii unei lumi noi. Popoarele tinere ale Europei vor fi victorioase, fiindcă lupta lor are ca bază adevărul şi dreptatea.

K. H.

1943 = CALENDAR PE ANUL = 1943

IANUARIE

Soarele răsare la orele 7.56 Ap. 16.43
Ziua 10 ore Noaptea 14 ore

V.	1	† Sf. VASILE
S.	2	Sf. Păr. Silvestru
D.	3	PROOR. MALEAHI
L.	4	Soborul 70 Apostol
M.	5	Sf. Teopempt
M.	6	† BOTEZUL D-LUI
J.	7	† Sf. Ioan Botezătorul
V.	8	Cuvioasa Domnica
S.	9	Sf. Polieuct
D.	10	SF. DOMEŢIAN
L.	11	Sf. Cuv. Teodosie
M.	12	S-fta Tatiana
M.	13	Ermil şi Stratonic
J.	14	Păr. ucisi la Sinai
V.	15	Sf. Pavel Tibeul
S.	16	Lanţul Ap. Petru
D.	17	CUV. ANTONIE
L.	18	S-ţii Atan şi Chiril
M.	19	sf. Macarie
M.	20	Sf. Eftimie cel Mare
J.	21	Cuv. Maxim
V.	22	Apostol Timotei
S.	23	Sf. Clement
D.	24	S TOAREA UNIRII
L.	25	Sf. Grig. Teologul
M.	26	Sf. Xenofont
M.	27	Sf. Ioan Chrisostom
J.	28	Cuv. Efrem Sirul
V.	29	Moaşt. Sf. Ignat
S.	30	Sf-ţii 3 Ierarhi
D.	31	D. CHIR ŞI IOAN

FEBRUARIE

Soarele răsare la orele 7.27 Ap. 17.22
Ziua 11 ore Noaptea 13 ore

L.	1	Sf. Muc. Trifon
M.	2	† INTAMP. DOMN.
M.	3	Sf. Simeon
J.	4	Sf. Isidor
V.	5	Spt. Agatia
S.	6	Cuviosul Vucol
D.	7	D. CHANANIENILOR
L.	8	Sf. Teodor Stratilat
M.	9	Sf. Martir Nichifor
M.	10	Sf. Haralambie
J.	11	Sf. Vlasie Ep.
V.	12	sf. Meletie
S.	13	Cuv. Martinian
D.	14	D. VAMEŞULUI
L.	15	Sf. Apostol Onisim
M.	16	Sf. martir Pamfil
M.	17	Sf. Teodor Tiron
J.	18	Sf. Leon Papa
V.	19	Sf. Apostol Arhip
S.	20	sf. Leon Episc.
D.	21	D. FIULUI RISIPITOR
L.	22	M. din Evanghenia
M.	23	Sf. Policarp
M.	24	Afl. c. Sf. Ioan Botez
J.	25	Sf. Tarasie Arhip
V.	26	Sf. Porfirie
S.	27	† Sâmbăta Morţilor
D.	28	† CUV. PAR. V. MĂR.

MARTIE

Soarele răsare la orele 6.55 Ap. 18.00
Ziua 12 ore Noaptea 12 ore

L.	1	Cuv. Evdochia
M.	2	Sf. Mucenic Teodot
M.	3	Sf. Eutropiu
J.	4	Cuv. Gherasim
V.	5	Sf. Conon
S.	6	Sf. muc. Amoreia
D.	7	D. LĂSAT BRÂNZĂ
L.	8	Cuv. Teofilact
M.	9	S-ţii 40 Muc. din Seb.
M.	10	Sf. Mucenic Codrat
J.	11	Sf. Sofronie
V.	12	Sf. Theofan
S.	13	† Smb. Sf. Nichifor
D.	14	† D. ORTODOXIEI
L.	15	Sf. Mart. Agapie
M.	16	Sf. Sabin
M.	17	Cuviosul Alexe
J.	18	Sf. Chiril
V.	19	Hrisant şi Daria
S.	20	Cuv. Mucenici ucişi
D.	21	D. GRIGORE PAL.
L.	22	Sf. Martir Vasile
M.	23	Sf. Nicon
M.	24	Cuv. Zaharia
J.	25	† BUNA VESTIR
V.	26	Sob. arh. Gavril
S.	27	Sfta. Matrona
D.	28	† D. CRUCII
L.	29	Sf. Martir Marcu
M.	30	Cuv. Ioan Scărarul
M.	31	† Jum. Postului

APRILIE

Soarele răsare la orele 6.0 Ap 18,41
Ziua 13 ore Noaptea 11 ore

J.	1	Cuv. Maria Eg.
V.	2	Cuviosul Tit
S.	3	Sf. Nichita Mart.
D.	4	† D. ION SCĂR.
L.	5	Teodul şi Agatopod
M.	6	Sf. Eutihie Patr.
M.	7	Cuv. Gheorghe Ep.
J.	8	Sf. Irodin, Agaf
V.	9	Sf. Eupsichie
S.	10	Sf. Terenţie
D.	11	D. MARIEI EP.
L.	12	Cuv. Vasile Mărt.
M.	13	Sf. Artemon
M.	14	Sf. Martin Papa
J.	15	Sf. Aristarh
V.	16	Agapia şi Irina
S.	17	† Sâmb. lui Lazăr
D.	18	DUM. FLORIILOR
L.	19	Sf. Martir Ioan
M.	20	Sf. Teodor Trihin
M.	21	Sf. Ianuarie
J.	22	† JOIA MARE
V.	23	† Sf. GHEORGHE
S.	24	Sf. Elisabeta
D.	25	† SF. PAŞTI
L.	26	† Sf. PAŞTI
M.	27	† Sf. PAŞTI
M.	28	Sf. Apostol Iason
J.	29	Sf. ţii 9 Martiri
V.	30	† Izv. Tămăduirii

MAI

Soarele răsare la orele 5,10 Ap 19.17
Ziua 14 ore Noaptea 9 ore

S.	1	Sărbătoarea Muncii
D.	2	† DUM. TOMII
L.	3	Sf. Timotei
M.	4	S-fta Pelagia
M.	5	S-fta Irina
J.	6	Sf. Iov cel drept
V.	7	Arăt. S-ftei Cruci
S.	8	Sf. Apostol Ion
D.	9	D. MIRONISIT.
L.	10	Z. INDEPENDENŢEI
M.	11	Sf. Mochie
M.	12	Sf. Epifania
J.	13	S-fta. Gliceria
V.	14	Sf. Martir Isidor
S.	15	Cuv. Pahomie
D.	16	† D. SLĂBĂNOGILOR
L.	17	Sf. Ap. Andronic
M.	18	Sf. Petru Dionisie
M.	19	† Jum. Praznicului
J.	20	Sf. Talaleu
V.	21	† ONST. şi ELENA
S.	22	Sf. Vasilis
D.	23	† D. SAMARINENILOR
L.	24	Cuv. Simion
M.	25	Afl. Cap. Sf. Ioan
M.	26	Ap. Cap şi Alfeu
J.	27	Sf. Terapont Ep.
V.	28	Cuv. Nichita Ep.
S.	29	S-fta Teodosia
D.	30	D. ORBULUI
L.	31	St. Mart Ermia

IUNIE

Soarele răsare la orele 4,37 Ap. 19,51
Ziua 15 ore Noaptea 9 ore

M.	1	Sf. Justin Filozof
M.	2	Sf. Nichifor
J.	3	INĂL. DOM. (ziua Er.)
V.	4	Sf. Mitrofan
S.	5	Sf. Dorotei Ep.
D.	6	D. SFINŢILOR PĂR.
L.	7	Sf. Martir Teodot
M.	8	Sf. Teodor Stratilat
M.	9	Sf. Chiril Ep.
J.	10	† JOIA MOŞILOR
V.	11	Sf. Vartolomeu
S.	12	† Sf. Sâmbăta Morţilor
D.	13	† D. RUSALIILOR
L.	14	† SFANTA TREIME
M.	15	sf. Profet Amos
M.	16	sf. Tihon Episcop.
J.	17	sf. Manuel
V.	18	sf. Leonte
S.	19	Ap. Iuda fr. D-lui
D.	20	D. T. SFINŢILOR
L.	21	Sf. Martin Iulian
M.	22	Sf. Eusebie Ep.
M.	23	Sfta Agripina
J.	24	† NAŞT. IOAN BOT.
V.	25	Cuv. Fevronia
S.	26	Cuv. David
D.	27	Cuv. SAMSON
L.	28	Chiru şi Ioan
M.	29	† PETRU ŞI PAVEL
M.	30	Soborul 12 Apost.

IULIE

Soarele răsare la orele 4,56 Ap. 20.3
Ziua 14 ore Noaptea 10 ore

J.	1	Cosma şi Damian
V.	2	Punerea Veş. M. D.
S.	3	Sf. Iachint
D.	4	SF. ANDREI
L.	5	Cuv. Atanasie
M.	6	Sf. Sisoe c. m
M.	7	Cuv. Toma
J.	8	Sf. Procopie
V.	9	Sf. Pangratie
S.	10	Sf-ţii 45 martiri
D.	11	SF. EUFIMIA
L.	12	sf. Procie
M.	13	Sf. Sob. Gavril
M.	14	Sf. Apost. Achi
J.	15	Chiriac şi Iulit
V.	16	Sf. Antinoghen
S.	17	Sfta Marie
D.	18	SF. EMILIAN
L.	19	Cuv. Marina
M.	20	SF. PROFET ILIE
M.	21	Cuv. Simeon
J.	22	Maria Magdalena
V.	23	Foca şi Teofil
S.	24	Sfa Hristina
D.	25	ADORM. SFT. ANA
L.	26	Sf. Mart. Ermolae
M.	27	Sf. Pantelimon
M.	28	Sf. Ap. Prohor
J.	29	Sf. Calinic
V.	30	Sila şi Silvan
S.	31	Sf. Evdochim

AUGUST

Soarele răsare la orele 5.3 Ap. 19,41
Ziua 13 ore Noaptea 11 ore

D.	1	SC. SF. CRUCI
L.	2	Moşt. Sf. Ştefan
M.	3	Cuv. Isachie
M.	4	s-ţii 7 Tineri
J.	5	sf. Evsinie
V.	6	† SC. LA FAŢĂ
S.	7	Cuv. Dometie
D.	8	SF. EMILIAN
L.	9	sf. Apostol Matia
M.	10	sf. Lavrentie
M.	11	sf. Evpiu
J.	12	sf. Fotie
V.	13	Cuv. Maxim
S.	14	sf. Miheea
D.	15	† ADORM. M. D.
L.	16	sf. Martir Diomid
M.	17	sf. Miron
M.	18	s-ţii Flor şi Lavru
J.	19	sf. Stratilat
V.	20	Prof. Samuel
S.	21	sf. Apostol Tadeu
D.	22	SF. AGATONIC
L.	23	sf. Mucenic Lupu
M.	24	sf. Eutihie
M.	25	Ap. Vartolomeu
J.	26	Adrian şi Natalia
V.	27	Cuv. Pimen
S.	28	Cuv. Moise
D.	29	T. C. IOAN BOTEZ.
L.	30	sf. Alexandru
M.	31	Brâul M. Domn.

SEPTEMBRIE

Soarele răsare la orele 5.38 Ap. 18.22
Ziua 12 ore Noaptea 12 ore

M.	1	Simeon Stâlp
J.	2	Sf. Mamant
V.	3	Sf. Antim Ep.
S.	4	Sf. Vavilă
D.	5	Sf. ZAHARIA
L.	6	PR. M.S. REG. MIHAI I
M.	7	Sf. Sozont
M.	8	† NAŞT. M. DOMN.
J.	9	Ioachim şi Ana
V.	10	Sfta. Minodora
S.	11	Cuv. Teodora
D.	12	Sf. AVTONOM
L.	13	Sf. Corneliu
M.	14	† INĂLŢ. SFT. CRUCI
M.	15	Sf. Nichita
J.	16	Sfta Eufimia
V.	17	Sfta. Sofia
S.	18	Cuv. Evmenie
D.	19	Sf. MARTIR TROFIM
L.	20	Sf. Mart. Eustatiu
M.	21	Sf. Apost. Codrat
M.	22	Sf. Foca
J.	23	Zăm. Sf. Ioan Botez.
V.	24	Sfta. Tecla
S.	25	Cuv. Eufrosina
D.	26	Muterea SF. IOAN
L.	27	Sf. Martir Calistrat
M.	28	Cuv. Hariton
M.	28	Sf. Chiriac
J.	30	Sf. Grigore Ep.

OCTOMBRIE

Soarele răsare la orele 6,14 Ap. 17,57
Ziua 11 ore Noaptea 13 ore

V.	1	Sf. Apostol Anania
S.	2	Ciprian şi Justina
D.	3	SF. DIONISIE
L.	4	Sf. Mart. Ierotei
M.	5	Sf. Haritina
M.	6	Sf. Apostol Toma
J.	7	Sf. Serghie
V.	8	Sf. Pelaghia
S.	9	Sf. Apostol Iacob
D.	10	SF. EVLAMPIE
L.	11	Sf. Apostol Filip
M.	12	Sf. Probie
M.	13	Sf. Carp şi Papil
J.	14	SF. PARASCHIVA
V.	15	Sf. Lucian
S.	16	Sf. Longhin
D.	17	SF. PROOR. OSIE
L.	18	sf. Apostol Luca
M.	19	sf. Profet Ioil
M.	20	sf. Artemie
J.	21	Cuv. Ilarion
V.	22	sf. Averchie
S.	23	sf. Apostol Iacov
D.	24	SF. MART. ARETA
L.	25	sf. Marchian
M.	26	SF. MART. DIMITRIE
M.	27	Dimitrie B bov
J.	28	Muc. Terentie
V.	29	Sft. Anastasia
S.	30	Sf. Zenovie
D.	31	SF. AP. STAHIE

NOEMBRIE

Soarele răsare la orele 6,53 Ap. 17,6
Ziua 10 ore 11 Noaptea 13 ore

L.	1	Cosma şi Damian
M.	2	sf. Achindin
M.	3	sf. Achepisma
J.	4	sf. Ioanidie c. M.
V.	5	sf. Galaction
S.	6	sf. Pavel Mărt.
D.	7	SFIN. 33 MARTIRI
L.	8	MIHAIL ŞI GAVRIL
M.	9	sf. Onisifor
M.	10	Erast şi Olimp
J.	11	sf. Victor
V.	12	sf. Ioan Milostivul
S.	13	sf. Ioan Gură de Aur
D.	14	Sf. APOSTOL FILIP
L.	15	sf. Martir Gurie
M.	16	sf. Apostol Matei
M.	17	sf. Grigore Ep.
J.	18	sf. Platon
V.	19	sf. Varlam
S.	20	Cuv. Grigore
D.	21	INTR. IN BISERICĂ
L.	22	sf. Apostol Filimon
M.	23	sf. Amfilochie
M.	24	sf. Clement Petru
J.	25	sf. Mercurie
V.	26	Alipie şi Stelian
S.	27	sf. Iacov Persul
D.	28	sf. Ştefan
L.	29	sf. Martir Paramon
M.	30	sf. Apostol Andrei

DECEMBRIE

Soarele răsare la orele 7,32 Ap. 16,16
Ziua 9 ore 4 Noaptea 14 ore 56 m.

M.	1	sf Profet Naum
J.	2	Profet Avacum
V.	3	Profet Sofronie
S.	4	sfta Varvara
D.	5	† CUV. SAVA
L.	6	† SF. NICOLAE
M.	7	sf. Ambrozie
M.	8	Cuv. Patapie
J.	9	Zămisl. Sft. Ana
V.	10	sf. Mina
S.	11	Cuv. Daniel Stâlp
D.	12	SF. SPIRIDON
L.	13	sfta Lucia
M.	14	sf. Tirs
M.	15	Muc. Elefterie
J.	16	sf. Aghen
V.	17	sf. Proroc Daniil
S.	18	sf. Sevastian
D.	19	SF. BONIFACIU
L.	20	sf. Martir Ignatie
M.	21	sfta Iuliana
M.	22	sfta Anastasia
J.	23	sfţii 10 Martiri
V.	24	Cuv. Eugenia
S.	25	† NAŞT. DOMNULUI
D.	26	SOB. M. D.
L.	27	† ARH ŞTEFAN
M.	28	sfţii 20 Martiri
M.	29	14 mii copii ucişi
J.	30	Muc. Anisia
V.	31	Cuv. Melania

Camarazi, tăiaţi-l din gazetă şi-l păstraţi.

Colonelul adjutant Alexandru Pastia

In luptele crâncene de pe Don, dela sfârșitul lunii Noemvrie, a căzut ca un brav, în fruntea unității ce comanda, Colonelul Adjutant Alexandru Pastia, Directorul Școalei Superioare de Războiu, lovit greu de schijele unui proectil, în mijlocul primelor elemente angajate în lupta înverșunată cu un inamic copleșitor.

Prin moartea eroică pe câmpul de luptă a Colonelului Pastia — cel de al treilea Director al Școalei Superioare de Răsboiu căzut jertfă pentru țară în cursul acestui războiu — dispare unul dintre cei mai valoroși ofițeri ai armatei noastre, un ostaș de elită și un militar de rasă, iubit și stimat de camarazi și inferiori, admirat și elogiat de superiori.

Ofițer distins al promoției 1913 infanterie, a fost înălțat sublocotenent în urma studiilor făcute în Germania, unde fusese trimis datorită deosebitelor aptitudini dovedite în școala noastră de ofițeri.

Dornic să-și completeze pregătirea profesională și să fie cât mai util instituției, pe care o iubea cu pasiune, intră în anul 1921 în Școala Superioară de Războiu. Conștient de menirea sa, depune o muncă fără preget și face uz de toate darurile cu care l-a înzestrat natura, reușind să atragă atențiunea tuturor prin claritatea gândirei, justețea soluțiilor și seriozitatea lucrărilor întocmite.

In 1923 absolvă școala, fiind clasificat printre primii, iar în 1925 este brevetat ofițer de stat major și oprit în M.St.M., unde se distinge, și de data aceasta, prin alesele sale aptitudini și valoarea remarcabilă a lucrărilor. In același timp este numit profesor de tactică la Școala Superioară de Războiu, unde, cu unele întreruperi, a rămas și a activat cu strălucite realizări, până la finele acestui an școlar.

Grație meritelor sale excepționale și distincțiunei cu totul remarcabile, este numit în 1928 Atașat Militar în *Jugoslavia*, unde a reprezentat interesele oștirii, în condițiuni superlative, timp de trei ani.

După înapoierea în țară, trece pe rând ca șef de stat major la o divizie din *Basarabia*, comandant secund la un regiment de infanterie, profesor de tactică în cadrele Școalei Superioare de Războiu, iar în 1937 i se încredințează comanda Școalei Pregătitoare de Ofițeri din București, pe care o conduce în condițiuni strălucite timp de doi ani, reușind să formeze din elevii săi adevărate caractere.

Pentru aceleași merite și calități excepționale, în 1939, este numit ofițer adjutant al M. S. Regelui, funcțiune în care a fost onorat cu o totală încredere.

Deși adjutant regal, în vara anului 1941, după începerea războiului contra bolșevismului, cere să fie trimis pe front.

Cererea i se aprobă, însă, în loc să treacă la comanda unei unități, așa cum dorea sufletul lui, i se încredințează o însărcinare mai grea și mai delicată, aceea de șef al unui detașament de legătură de pe lângă o armată germană. Și aici activează cu deosebit tact și frumoase rezultate până în toamna aceluiași an, când i se încredințează conducerea Școalei Superioare de Războiu.

In slujba acestei instituții și a elevilor săi, Colonelul Adjutant Pastia pune întreaga sa zestre intelectuală și morală, bogata experiență dobândită în decursul unui lung șir de ani ca profesor de tactică la această școală, reușind să dea armatei o nouă serie de ofițeri de stat major, temeinic și practic pregătiți, pentru proba supremă pe care armata noastră era chemată să o mai treacă încă, în războiul sfânt în care era angajată.

In fruntea acestei instituții, omul care se înălțase prin puterea excepțională de muncă, calitățile sale deosebite și personalitatea sa, clădind o strălucită carieră militară, se complăcea în aceiași modestie de totdeauna, care-l făcea și mai mult iubit și apreciat.

La sfârșitul cursurilor școalei plecă din nou pe front, cu o mare unitate blindată, unde profesorul de altădată pune în aplicare, în calitate de comandant, tot ceeace propăvăduise la catedră ani de zile.

In vâltoarea focului, comandantul admirabil pregătit și omul care impresionase totdeauna prin noblețea caracterului său și destoinicia desăvârșită, dă dovadă din nou de o remarcabilă pricepere și dă cel mai mare calm, în împrejurări din cele mai grele, câștigându-și, pe câmpul de luptă ca și la catedră, încrederea totală a subalternilor și speranța șefilor săi.

Prin el a căzut pe altarul Patriei, tocmai când țara avea mai multă nevoie, unul din ofițerii cei mai de seamă, militar de elită, mândria armatei noastre și omul în care erau puse mari speranțe pentru viitor.

Intr'un cadru ostășesc, rămășițile pământești ale Colonelului Adjutant Alexandru Pastia au fost înhumate cu toate onorurile cuvenite unui erou, într'o localitate pe malul *Donului*.

Pe malul *Donului*, acolo unde lupta este în toiu și acum, ofițerul de elită al armatei noastre, Colonelul Adjutant Alexandru Pastia, rămâne mărturie a jertfelor noastre neprecupețite pentru biruința neamului românesc și exemplul splendid de eroism și înalte virtuți ostășești.

ASCULTAREA

„Crede, Implinește, Folosește"

Odată, un călugăr pios, care dorea să-și îmbunătățească necontenit viața duhovnicească, căzu în adâncă rugăciune și ceru lui Dumnezeu să-i dea cuvânt de poruncă:

— „Doamne, spune-mi ce trebuie să fac, pentru a-ți împlini mai desăvârșit voia?".

Avu atunci călugărul o vedenie în vis, așa. Văzu pe peretele chiliei lui în lumină de aur aceste trei cuvinte: *„Crede, împlinește, folosește"*.

A doua zi, călugărul stătu la cugetare asupra acestor trei cuvinte prin care Dumnezeu îi răspundea la chemare.

Dar nu putea înțelege totul.

Atunci, în altă noapte, glasul lui Dumnezeu se făcu auzit duhului călugărului.

Zise așa: *Crede* tot ce ți-am făcut cunoscut, *împlinește* toate poruncile ce ți-am dat și *folosește* toate mijloacele de sfințire pe care le-am statornicit pentru mântuirea ta.

Și de-atunci, călugărul acela duse o viață întru totul plăcută lui Dumnezeu.

An die volksdeutschen Kameraden

(Către camarazii din grupul etnic german)

Liebe Kameraden!

Viele unter uns begehen nun zum zweitenmahl das Weihnachtsfest und die Jahreswende an der Front. Es sind dies Stunden, die für manchen unter uns bitter einsam sein werden; Stunden, die die Trennung von der Heimat und die Härte des Kriegsschicksals doppelt schwer erscheinen lassen. Sie werden uns *schweigsam* finden. Schweigsam, voller Heimweh, voller Erinnerungen und Gedanken. Aber sie sollen uns auch nicht schwach machen. Wir wollen vielmeher diese stillen Stunden dazu vorwenden, uns darüber Rechenschaft abzulegen, was hinter uns und was vor uns liegt.

Vor allem wollen wir jener Kameraden gedenken, über deren Grab heute der kalte Ostwind streicht und die alles gaben, was der Befehl des Krieges von ihnen forderte: Leben, Glück, Zukunft. Wir wollen ihres Opfers gedenken und ihre Namen immer in unseren Herzen tragen.

Wir wollen ferner jener Mütter, Frauen und Kinder gedenken, die nun, ihres Sohnes, ihres Mannes, ihres Vaters für immer beraubt, irgendwo in der fernen Heimat das schwere Leben allein ertragen müssen.

Und schliesslich wollen wir unsere Gedanken zu all den vielen Tausenden von Kameraden senden, die mit uns das gleiche Schicksal teilen und die mit uns in diesen Stunden besonders lang verbunden sind.

Wenn Ihr Euch darüber Rechenschaft ablegt, was hinter Euch liegt, dann dürft Ihr aus all den durchgestandenen Entbehrungen, Verzichten, Opfern und Taten die Gewissheit ziehen, dass Ihr zum grossen Siege, der eines Tages kommen wird, Euren *ehrlichen und gewichtigen Teil* leigetragen habt. Man wird Euch das *nicht* vergessen! Die Heimat nicht und auch die Zukunft nicht! Ihr seid einem schweren Befehl gefolgt, Ihr habt ein Schicksal auf Euch genommen, das Schweigsamkeit und Härte erfordert und das nicht leicht zu ertragen ist. Aber es wird eines Tages seinen Lohn finden. Diese Gewissheit soll uns Kraft und Mut geben!

So werden wir, wenn daheim die Weihnachts- und Neujahrsglocken läuten, derer gedenken, die uns lieb sind und werden mit dem Schicksal nicht hadern. Einmal wird wieder Frieden sein, und dann werden alle jene, die ihn hier im Osten erringen halfen, *die ersten sein, denen er gehört!* Denn *sie* sind es, die die Zukunft nach *ihrem* Willen gestalten werden. Lasst Euch in dieser Ueberzeugung nicht beirren!

Kameraden! Die Heimat vertraut auf Euch! Sie ist Euch in den stillen, wehmütigen Stunden der Weihnacht besonders nahe. *Sie wird Euch nie vergessen!* Und sie wird auch nie vergessen, was Ihr für sie auf Euch nahmt.

Und wenn nun die Weihnachts- und Neujahrsglocken daheim läuten, wollen wir ganz still sein und ihrem fernen Klang lauschen. Ihr Klang sei uns Gruss und Mahnung und Verheissung einer friedlichen machtvollen, Zukunft.

Serg. T.R. HANS HARTL

D. Mareșal Antonescu între răniți

Domnul Mareșal Antonescu a vizitat zilele acestea spitalul de răniți Z.I. 327 din Capitală. Domnul Mareșal a fost întâmpinat de întreg personalul medical, după care Domnia Sa a trecut apoi din salon în salon întreținându-se îndelung cu rănițiî. La plecare Domnul Mareșal a mulțumit întregului personal pentru perfectul tratament al răniților și buna lor îngrijire.

Pentru palatul invalizilor

Societatea Culturală „Târnava-Mare" a ardelenilor din Capitală organizează în ziua de 30 Decemvrie, la Teatrul Național din București sub patronajul Domnului Mareșal Antonescu, o mare șezătoare în beneficiul Palatului Invalizilor.

* * *

Până în ziua de 17 Decemvrie au fost subscrise pentru Palatul Invalizilor 144 Milioane 575.978 Lei.

Dela I. O. V. R.

Casa I.O.V.R. anunță: Pensiile ofițerilor și urmașilor acestora din Capitală pe luna Decemvrie 1942 se vor plăti prin cek poștal, la domiciliu, în zilele de 18 și 19 De-Decemvrie.

Odată cu pensia din Decemvrie se va plăti și sporul de pensie pe Octomvrie, Noemvrie și Decemvrie, cuvenit invalizilor, orfanilor și văduvelor de războiu, conform legii din 26.II.1942.

In ajunul Crăciunului

(Urmare din pagina II-a)

De data asta însă, s'a sfârșit; decât să se întoarcă, mai bine va cere de pomană, va dormi sub garduri. Atâta cruzime îi rănise sufletul. Să fie aruncat ca un cerșetor afară, în ajunul Crăciunului!... Un geamăt înăbușit al câinelui îl smulse din gândurile triste; simți o răceală umedă care-i intra în trup. Se sculă, își scutură depe umeri stratul de ninsoare, și porni înapoi.

— Hai, Brânduș!

Cățelul rebegit se luă pe urma stăpânului său. Străbătură iar ulița pustie, acoperită de așternutul vătuit al omătului moale. Ajunseră iarăși în dreptul casei; la poartă, bătrânul se opri. Incă o umilire, și-ar fi găsit patul de scânduri sub adăpostul pereților calzi, aburiți de plită. Câinele își ridică spre el capul, parcă l-ar fi rugat, l-ar fi sfătuit: „hai, stăpâne, nu-i întâiași dată". Pe bătrân îl apucă tusea, își duse mâna la gură, și porni înainte fără să-și asculte îndemnul sufletului.

Ulițele începură să fie din ce în ce mai luminate. In dreptul felinarelor, fulgii lunecau cu sclipiri de argint și căderea ninsorii avea ceva din foșnetul unei rochii de mătase purtată pe un covor. Oamenii grăbiți, cu legături în mâini, cu priviri bucuroase se strecurau nerăbdători să ajungă pe la casele lor. Și din când în când tremura, ca un clinchet de clopoțel, glasul unui copilaș ce cânta „Florile dalbe". Din ce în ce cântecul vestitorilor se împletea într'o armonie dulce, venită de aiurea, și ninsoarea parcă se prefăcea într'o cădere de flori albe, calde, atât de calde și mirositoare! Bătrânul nu mai simțea frigul; omătul de pe umeri îl înfășura ca un guler de blană; obrazul i-se înviorase. Cu glasul schimbat vorbi câinelui: „Haidem, Brânduș, haidem!"

Dar iată deodată cum simte că-l înădușe nu știu ce, că i-se ridică un nod în gât care-l îneacă; se opri locului, stătu câteva clipe, și toată căldura aceea din piept, tot năduful îi năvăli în față, topindu-se prin ochi în două lacrimi fierbinți, ce-i lunecară repede pe față. Și se trezi plângând la auzul cântecului glasurilor melodioase, ce-i aminteau de nepoțeii lui. Un dor desnădăjduit îl cuprinse, un dor neîmpăcat care-ți întoarce pașii de oriunde, care-ți înmoaie sufletul și-ți omoară voința. Și se întoarse. Cățelul o luă bucuros înainte; bătrânul, suspinând, în urmă...

In dreptul casei se opri, apoi împinse binișor portița; scârțâitul balamalelor răsună ca un șuer. Inima bătrânului svâcni. Ușa dela sală se deschise îndată. Ochii nepoatei îl pironiră locului:

— Mă miram să nu te întorci!

Bătrânul făcu un pas înapoi. In aceiași vreme, la spatele nepoatei se auziră câteva șoapte, rugămintea unui copil. Glasul răstit de adineaori se îmblânzi ca prin farmec:

— Haide, intră!

Bătrânul trecu pragul și rămase lângă ușă, îngânând câteva cuvinte de mulțumire, ce ieșeau ca niște suspine. Nepoata se uită la dânsul, și-i văzu ochii întorși spre copii. Și atunci, prin acea scăpărare de-o clipă care te face să pricepi ceea ce atâta vreme îți fusese cu totul ascuns, mama înțelese că bătrânul se întorsese pentru copii, că pentru dânșii îi suferise palmele și pumnii, că numai pentru ei răbdase totul, că lor le dase sufletul lui stins de suferință, și că-i iubea poate mai mult chiar decât dânsa.

Femeia se lăsă cuprinsă de milă, și de o adâncă părere de rău:

— Haide în sufragerie... Așa... Scoate-ți surtucul; na-ți șalul meu... Copii, puneți un tacâm să mănânce moșul.

Și într'un avânt de mărinimie se repezi afară, de unde glasul ei tremurat răsună până înăuntru:

— Brânduș, Brânduș!

Ii chema și câinele în casă!

EM. GARLEANU

MOȘ CRACIUN... PE FRONT!

Te-așteptam mereu bătrâne,
Te-așteptam în vremuri bune
Cobora satul meu din vale
Îți ieșeam atunci'n cale.
Și primesc o nimică.
O căciulă, o păpușă
Câri în traista ce-o purtai...
„Prins-așa pe după umeri,
Se găsea pe-atunci de toate
Și ne mântuiai de „bonuri".
Astăzi te-ai schimbat, bătrâne,
Spui că iese... dorința
Dacă dai din sac și-acelor...
...Care nu și-au scos cartelă.

Ți-ai schimbat și 'mbrăcămintea,
Văd că ai acum veston
Iar în mâini azi porți o pușcă.
Nu ca'n alte dăți... baston.
Pletele tale cărunte,
Care fluturau în vânt
Nu le mai zăresc moșnege,
Ce te-ai tuns așa mărunt?..
...Te-ai făcut ca și... băieții?..
Ai și raniță în spate,
Prinsă bine în curele
Cine te-a 'nrolat bătrâne,
Și te legi la moletiere
Domn major la cancelarie?..

Ai bocanci și ai beretă
Pe de-asupra sabia'n lege.
Porți centură baionetă
Te-ai furat odată moșnege;
Iar în raniță din spate,
Nu mai porți azi jucării
Ai gamelă, perii, cremă,
Pâine, unt, cârnăciori
Porți grenade și cartușe
Multe arme-automate
Brandt-uri, tunuri și tunchete
Tancuri grele, ...camionete,
Plăci solide de blindaj,
Avioane în picaj
Bombe de calibru mare,
Ori sticle incendiare.
Torpiloare, submarine
Și vre-o mie de ...torpile
Încât eu mă mir bădie,
Că ești tare și porți jugul...
Cum de nu ți-ai rupt grumazul
Când trecuși încoace Bugul
Niprul, Donul, Caucazul?..
Și-acum ...iată-te deodată
Lângă Volga înghețată
Poposit ca din senin
În orașul lui Stalin;
Și'nfruntând nămeți, geru
Ți-ocupași azi cartiera
Și'ncepuși s'arunci în grabă...
...Bolșevicilor... „spasibe".
Numai'n bombe explozive.
Spune-mi însă'n drumul tău
Te-ai oprit și'n al meu sat,
Ce ți-a spus Ileana scumpă
Când te-a văzut echipat?..
Dar copiii te-au primit
Tot cu torțe și colindă,
Ori n'au îndrăznit micuții
Nici să iese până'n tindă.
Și nu ți-au trimis de-acolo
Vre-o scrisoare ori vreo veste
Pentru bravii noști flăcăi
Care luptă ca'n poveste?..

„Hei... oftă din plin moșneagul.
Am venit cu greu copile
Străbătând nori, nămeți.
Însă nu m'a răbdat gândul
Ca să vin gol la băieți.
Uite, le-am adus aicea.
Sub mantaua asta mare
Fiecărui o scrisoare.
Le-am adus apoi țigări,
Biscuiți și ciocolată
Câte-o „sticlă înfundată",
Le-am adus și câte-o fată
Însă în ...fotografie
N'am putut, — i-atâta cale, —
Ca să vin cu una vie;
Căci e lege, e control.
Și la Bug și mai departe,
Și-apoi știți că nu de mult
Fetele au fost „blocate".
Încât ori ce-aș fi făcut,
Nu aveam ce face frate!..
Cum era să umblu eu,
Om bătrân și greu la pas
Cu o fată frumușică,
Care să-mi fugă de sub nas?..
Și'ncă-am mai adus apoi
Covrigi, mere, niște nuci,
Să le dau la ...bolșevici.

Și ca să nu mai rămână.
Fără dar careva [illegible].
Uite ce am hotărît:
O să le trimit cu tunul.
Am adus și... ajutoare,
Dela Anglo-Americani
(Și le dau lui Timoșenko)
O grămadă de... discursuri,
Și vre-o sută de jidani,
Ca să-i facă comisari
Ori mai știi?.. Chiar generali.

Și-acum: ia să ne-apropiem.
Ici în jur la masa mare,
Și să tragem toți un dor
Ca'n ale noastre multe hore.
Să ...vă spun că încurând.
Ne-om întoarce iar acasă
Și-om găsi atuncea țara
Mult mai mândră...
Mai frumoasă!..
Astfel zise Moș Crăciun
Și-apoi trase un... gât bun.

Slt. rez. D. BUNESCU
Reporter de război S.M.P.

SCRISOARE DIN BOLINTIN

I-am scris lui Ion,
La Batalion
Trimițându-i prin scrisoare
Și o dulce sărutare,
Ca să-l mângâie nițel,
I-am scris lui Ion astfel:
Foaie verde lin pelin
Prinde Ioane pe Stalin,
Și adu-l la Bolintin
Prinde-l de prin depărtări.
Că-l așteaptă'n sat muieri
Să-i radă mustețile.
Și să-i rupă spetele.
O să-l dau Ioanei din deal,
Care-a trimis mulți la spital...
Apoi Saftei lui Cristel,
Să nu s'aleagă praf de el!..
Foaie verde lin pelin,
Ioane, prinde-l pe Stalin,
Și adu-l la Bolintin:
Să-l pun pe „...balgei" tătara.

Și poate'n ogradă unu
Să-l legi Ioane de blidă,
Și să-l pișcă o zi prin ...
Să-l scuipe muierile.
Să-l latre cățelele!..

O să vezi tu măi Stalin
Ce pățești în Bolintin.
Închei Ioane-o mică scrisoare
Te sărut din depărtare
Și te-aștept din zori în zori
Cu Stalin legat în lanț.

LA FRIZER

— Cât e un tuns?
— Treizeci de lei coane.
— Dar un ras?
— Cincisprezece, coane.
— Bun, atunci, rade-mă te rog în cap.

CAI ȘI MAGARI

Un cal și un măgar stau de vorbă, căutând să se arate unul mai grozav decât altul. Măgarul zise apoi calului:

— Trufia ta este caraghioasă. Din pricina automobilelor, voi caii n'o să mai existați. Dar măgari au să fie totdeauna pe lume!

